

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์" เป็นการประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์รวมจำนวน ๔๔ ชื่อเรื่อง โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการวิจัย ดังนี้

๑. เพื่อประเมินคุณภาพของวารสารการแพทย์ที่พิมพ์ในประเทศไทย ว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับใด

๒. เพื่อประเมินข้อดีและข้อบกพร่องของวารสารไทยทางการแพทย์

ผู้วิจัยได้แบ่งวารสารไทยทางการแพทย์ออกเป็น ๒ ประเภท คือ วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. ได้แก่ วารสารที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่อยู่ในวงการแพทย์โดยเฉพาะมีจำนวน ๔๔ ชื่อเรื่อง และวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. ได้แก่ วารสารไทยทางการแพทย์สำหรับผู้อ่านทั่วไป มีจำนวน ๓๑ ชื่อเรื่อง รวมเป็นวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่าทั้งสิ้น ๔๔ ชื่อเรื่อง

ผู้วิจัยได้ประเมินคุณค่าวารสารเหล่านี้ตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้น โดยได้ศึกษาและรวบรวมเกณฑ์ต่าง ๆ มาจากตำรา เอกสารภาษาต่างประเทศ และจากคู่มือการเตรียมบทความและรายงานทางวิทยาศาสตร์ของคณะกรรมการกลุ่มบรรณาธิการวารสารวิทยาศาสตร์และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ แล้วนำเกณฑ์เหล่านั้นมาปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมที่จะนำมาใช้ประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ เพื่อศึกษาว่าวารสารไทยทางการแพทย์แต่ละชื่อเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับใด

เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นนั้น แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ เกณฑ์สำหรับใช้ประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. และเกณฑ์สำหรับใช้ประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. สาเหตุที่ต้องแบ่งวารสารออกเป็น ๒ ประเภท และใช้เกณฑ์การประเมิน

คุณค่า ๒ เกณฑ์ เพราะจากการสำรวจพบว่าถ้าจะใช้เกณฑ์เดียวพิจารณาตัดสินวารสารไทย
ทางการแพทย์ที่เป็นประชากรในการวิจัยทั้งสิ้น ๔๕ ชื่อเรื่อง จะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนไป
มาก เนื่องจากวารสารบางชื่อเรื่องมีลักษณะไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

การประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์รวมจำนวน ๔๕ ชื่อเรื่อง ปรากฏผล
ดังนี้

ในด้านระยะเวลาการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่านั้น
ปรากฏว่า ระยะเวลาที่มีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ทั้งประเภท ก. และประเภท ข.
มากที่สุดนั้น ได้แก่ระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นมา ในระยะเวลาก่อนปี พ.ศ. ๒๕๑๕
นั้น มีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์เพียงร้อยละ ๓๕.๓๐ ของวารสารไทยทางการแพทย์
ที่นำมาประเมินคุณค่าเท่านั้น แต่พอมาถึง พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๒๓ จำนวนการจัดทำวารสารไทย
ทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น คือมีการจัดทำถึงร้อยละ ๖๔.๗๑ ของวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำ
มาประเมินคุณค่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าในระยะ ๘ ปีหลังนี้มีมีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์
เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๒๙.๔๑ ของวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่า

ในด้านหน่วยงานที่จัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ทั้งประเภท ก. และประเภท ข.
นั้น ปรากฏว่า วารสารทั้ง ๒ ประเภทจัดทำโดยหน่วยงานราชการมากที่สุด คือมีจำนวนถึง
๔๕ ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ ๕๒.๔๔ ส่วนหน่วยงานที่จัดทำวารสารไทยทางการแพทย์มากเป็น
จำนวนรองลงไป ได้แก่สมาคมเฉพาะสาขาวิชา คือมีถึง ๓๐ ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ ๓๔.๒๔

ในด้านจำนวนวารสารไทยทางการแพทย์ ซึ่งจำแนกตามสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของ
หน่วยงานที่จัดทำวารสาร ปรากฏว่า จำนวนวารสารไทยทางการแพทย์ทั้งประเภท ก. และ
ประเภท ข. ส่วนใหญ่มีการจัดทำจากหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในภาคกลางมากที่สุด คือมีจำนวนหน่วย
งานถึง ๖๗ แห่งจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ จำนวน ๗๑ ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ ๘๓.๕๓
ของวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่า ภาคเหนือมีการจัดทำวารสารมากเป็น
อันดับรองลงมา คือมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ ๙.๔๑ ของวารสารไทยทั้งหมดที่นำมาประเมินคุณค่า

ในด้านสาขาวิชาของวารสารไทยทางการแพทย์ที่แยกตามระบบการจัดเก็บข้อมูลของ MEDLARS ที่หอสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน ปรากฏผลว่า มีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ ทั้งประเภท ก. และประเภท ข. ในสาขาการแพทย์ทั่วไปและสาธารณสุขมากที่สุดถึง ๔๐ ชื่อเรื่อง หรือร้อยละ ๔๗.๐๕ ของวารสารไทยที่นำมาประเมินคุณค่า ส่วนในสาขาวิชาที่มีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์มากเป็นจำนวนรองลงไป ได้แก่ วารสารการแพทย์สาขา เภสัชกรรมและเภสัชวิทยา สัตวแพทยศาสตร์ กุมารเวชศาสตร์ หัตถศัลยศาสตร์ และ เทคนิคการแพทย์ ตามลำดับ ส่วนวารสารไทยทางการแพทย์เฉพาะวิชาในสาขาอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้มีการจัดทำน้อยมาก คือในแต่ละสาขาวิชามีจำนวนไม่ถึงร้อยละ ๓ ของวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่าเท่านี้

ในด้านการประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ทั้งประเภท ก. และประเภท ข. นั้นปรากฏผลดังนี้

ในจำนวนวารสารไทยทางการแพทย์ประเภท ก. จำนวน ๕๔ ชื่อเรื่อง ที่มีลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วน ๑๓ ลักษณะตามเกณฑ์ และมีคะแนนเต็มประจำลักษณะเล่มละ ๖๓ คะแนนนั้น ปรากฏว่าวารสารเล่มที่ได้คะแนนสูงสุดได้คะแนน ๕๔ คะแนน หรือร้อยละ ๘๖.๖๕ ได้แก่ วารสารชื่อ จดหมายเหตุทางแพทย์ ของแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย ส่วนวารสารเล่มที่ได้คะแนนต่ำสุดได้คะแนน ๓๕ คะแนน หรือร้อยละ ๕๕.๕๖ ได้แก่วารสารชื่อ วารสารการแพทย์ ของสมาคมแพทย์ทหารแห่งประเทศไทย วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. ที่นำมาประเมินคุณค่าทั้งหมดนี้ได้คะแนนคุณภาพโดยเฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๔๘ ส่วนเพียงเบนมาตรฐาน ๘.๗๐ ซึ่งเฉลี่ยโดยทั่วไปจัดอยู่ในเกณฑ์ดี วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. ร้อยละ ๕๖.๖๐ ของวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. ที่นำมาประเมินคุณค่า เป็นวารสารที่มีคุณภาพดีตามเกณฑ์ ส่วนวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. ที่ยังมีคุณภาพไม่ดีตามเกณฑ์นั้นมีเพียงร้อยละ ๗.๔๐ ของวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. ที่นำมาประเมินคุณค่าทั้งหมด

ในด้านคุณภาพส่วนประกอบแต่ละด้านของวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ก. นั้น ปรากฏว่า ส่วนประกอบด้านภาพประกอบ ตาราง กราฟ แผนภูมิ ความถูกต้องเชื่อถือได้ วิธีการเขียนและรูปแบบของการเขียน มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนประกอบด้านปกและหน้ารองจากปก

สารบัญ หน้าแรกของแต่ละบทความ ลักษณะโครงสร้างวิจัย หน้าใน วิธีการอ้างอิง เอกสาร การทำรายชื่อเอกสารอ้างอิง คำแนะนำในการเขียนบทความ และรูปเล่มการพิมพ์ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนประกอบด้านบรรณานุกรมมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. ที่นำมาประเมินคุณค่ามีจำนวนทั้งสิ้น ๓๑ ชื่อเรื่อง วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. เล่มที่ได้คะแนนสูงสุด ได้คะแนน ๓๔ คะแนน หรือร้อยละ ๑๐๐ ได้แก่วารสารชื่อ ไกล่เกลี่ย และ หมอชาวบ้าน ส่วนวารสารเล่มที่ได้คะแนนต่ำสุดแต่ก็อยู่ในเกณฑ์ ได้คะแนน ๒๔ คะแนน หรือร้อยละ ๗๓.๕๓ ได้แก่วารสารชื่อ วารสารโรงพยาบาลขอนแก่น วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. ที่นำมาประเมินคุณค่าทั้งหมดนี้ ได้คะแนนคุณภาพโดยเฉลี่ยร้อยละ ๘๔.๘๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๕.๘๘ ซึ่งเฉลี่ยโดยทั่วไป จัดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก วารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. ร้อยละ ๑๐๐ ของวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. ทั้งหมดที่นำมาประเมินคุณค่า เป็นวารสารที่มีคุณภาพดีตามเกณฑ์

ในด้านคุณภาพส่วนประกอบแต่ละด้านของวารสารไทยทางการแพทย์ ประเภท ข. นั้น ปรากฏว่า ส่วนประกอบด้าน ภาพประกอบ ตาราง กราฟ แผนภูมิ และผู้จัดทำอยู่ในเกณฑ์ ส่วนประกอบด้านปกและหน้ารองจากปก สารบัญ หน้าแรกของบทความ หน้าในของวารสาร เนื้อหาภายในเล่ม และรูปเล่มและการพิมพ์มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนประกอบด้าน บรรณานุกรมมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากการประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ ผู้วิจัยพบว่า วารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่านี้ยังมีปริมาณไม่สมดุลกัน คือ วารสารไทยทางการแพทย์บางสาขา วิชายังมีจำนวนน้อยเกินไป และถึงแม้ว่าวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่าส่วนใหญ่ จะเป็นวารสารไทยที่มีคุณภาพตรงตามเกณฑ์ก็ตาม แต่ยังมีวารสารบางชื่อ เรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก สมควรมีการแก้ไขปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น ข้อบกพร่องสำคัญที่พบในการประเมินคุณค่าวารสารทั้ง ๔๕ ชื่อเรื่องครั้งนี้คือ วารสารส่วนใหญ่บกพร่องด้านการจัดทำบรรณานุกรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์นั้นควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นทั้งทางด้านปริมาณ

และคุณภาพ ในการวิจัยครั้งนี้ได้พบปัญหาที่จะนำมา เสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. บรรณาธิการหรือผู้จัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ควรเร่งให้มีการจัดทำบรรณนิท้ายเล่มโดยรีบด่วน ทั้งนี้เนื่องจากบรรณนิเป็นส่วนประกอบที่สำคัญและจำเป็นที่สุดของวารสาร โดยเฉพาะวารสารทางวิชาการ วารสารไทยทางการแพทย์ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการจัดทำบรรณนิมากนัก ข้อบกพร่องด้านบรรณนินี้เป็นข้อบกพร่องสำคัญที่พบในการประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ทั้งประเภท ก. และประเภท ข. จากการวิจัยพบว่าวารสารไทยทางการแพทย์ประเภท ก. เพียงร้อยละ ๑๑.๑๑ เท่านั้นที่มีการทำบรรณนิ และวารสารไทยทางการแพทย์ประเภท ข. ที่ไม่มีบรรณนิเป็นเครื่องช่วยค้นเนื้อหาภายในเล่มมีจำนวนสูงถึงร้อยละ ๘๓.๕๕ การจัดทำบรรณนิช่วยให้ผู้อ่านวารสารไม่ต้องเสียเวลามากในการค้นหาเรื่องต่าง ๆ และการมีบรรณนิเป็นการยกระดับคุณค่าของการจัดทำวารสารอีกด้วย บรรณนิที่นิยมจัดทำมี ๒ ชนิดคือ บรรณนิผู้แต่ง (Author Index) และบรรณนิหัวเรื่อง (Subject Index)

๒. บรรณาธิการหรือผู้จัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ ควรติดต่อขอรหัสเลขสากลประจำวารสาร (ISSN) จากศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติแห่งประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ที่หอสมุดแห่งชาติ ถนนสามเสน กรุงเทพมหานคร ศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติแห่งประเทศไทยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวารสารของหอสมุดแห่งชาติ ศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติแห่งประเทศไทยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในอันที่จะควบคุมสิ่งพิมพ์ประเภทวารสารให้มีการบันทึกข้อมูลวารสารที่ดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ให้เป็นแบบแผนเดียวกัน โดยกำหนดให้ใช้เลขสากลประจำวารสาร

ความจำเป็นในการที่ต้องกำหนดเลขสากลประจำวารสารขึ้นนั้น เนื่องมาจากการที่ประเทศต่าง ๆ ผลิตวารสารเป็นจำนวนมากมายมหาศาล บางรายการมีชื่อซ้ำกัน ยากต่อการที่จะรวบรวมและควบคุม การบันทึกรายละเอียดให้สะดวกต่อการอ้างอิงหรือการสืบค้น ในภายหลัง จึงจำเป็นต้องมีวิธีการที่ควรเป็นมาตรฐานเดียวกัน หลายประเทศต่างก็ได้พยายามคิดค้นหาวิธีการเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ สถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute) ได้จัดตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและร่างรหัสการบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับวารสาร เสนอต่อองค์การ

สหประชาชาติว่าด้วยมาตรฐาน (International Organization for Standardization ISO) องค์การฯ จึงได้กำหนดขึ้นเป็นมาตรฐาน เรียกว่า เลขสากลประจำวารสาร (International Standard Serial Number) เรียกย่อ ๆ ว่า ISSN

ผู้ที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับวารสาร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผลิต (สำนักพิมพ์ผู้อุปถัมภ์ การพิมพ์) ฝ่ายจำหน่ายหรือเผยแพร่ ตลอดจนฝ่ายผู้ใช้ (ผู้อ่าน ผู้ซื้อ ห้องสมุดผู้จัดทำบรรณนิ และสาระสังเขป) สามารถใช้เลขสากลประจำวารสาร ในการติดต่อขอรับ ทวงถาม ยืม ลงทะเบียนหลักฐาน ทำบรรณานุกรม หรือสหบัตร หรือโฆษณาหาลูกค้าได้เป็นอย่างดี ยิ่งไปกว่านั้นการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในข่ายงานต่าง ๆ ในปัจจุบันก็เป็นไปอย่างกว้างขวาง ระบบเลขสากลประจำวารสารจะทำให้สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยงานนี้ได้โดยสะดวก สามารถจัดเรียงลำดับข้อมูล ปรับรายชื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ หาข้อมูลได้ง่าย ถ่ายทอดข้อมูลสะดวก และไม่เกิดอุปสรรคแต่ประการใด ไม่ว่าวารสารฉบับนั้น ๆ จะพิมพ์เป็นภาษาใดก็ตาม ทั้งยังมีระบบตรวจสอบป้องกันการผิดพลาดได้อีกด้วย การกำหนดเลขสากลประจำวารสารแก่วารสาร เป็นบริการที่ผู้ขอกำหนดไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์เพียง ๕ ชื่อเรื่อง จาก ๘๔ ชื่อเรื่องเท่านั้นที่ได้รับการกำหนดรหัสหมายเลขสากลประจำวารสาร ดังนั้น ผู้จัดทำหรือบรรณาธิการวารสารทางการแพทย์ชื่อเรื่องใดที่ยังไม่ได้รับรหัสหมายเลข และบรรณาธิการหรือผู้จัดทำวารสารที่กำลังจะจัดพิมพ์วารสารออกเผยแพร่ใหม่ ควรติดต่อศูนย์ข้อมูลวารสารระหว่างชาติแห่งประเทศไทยให้กำหนดรหัสเลขสากลประจำวารสารให้โดยเร่งด่วน

๓. ควรเพิ่มปริมาณการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์เฉพาะสาขาวิชา (Specific Topics) ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จากการสำรวจและประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ทั้งประเภท ก. และประเภท ข. พบว่ามีการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์สาขาการแพทย์ทั่วไปและสาธารณสุขมากที่สุด คือมีถึงร้อยละ ๔๗.๐๔ ส่วนการจัดทำวารสารเฉพาะสาขาวิชาต่าง ๆ มีจำนวนสาขาวิชาละไม่ถึงร้อยละ ๓ ของวารสารไทยทางการแพทย์ที่นำมาประเมินคุณค่าทั้งหมด

๔. บรรณาธิการหรือผู้จัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ ควรจัดส่งวารสารที่ผลิตไปให้แก่ห้องสมุดซึ่งทำหน้าที่เป็น National Focal Point ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข คือ กองห้องสมุด อาคารหอสมุดศิริราช มหาวิทยาลัยมหิดล อย่างสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวารสารไทยทางการแพทย์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย ทำให้สามารถควบคุมบรรณานุกรมของวารสารด้านการแพทย์ได้อย่างถูกต้องแน่นอนและในอนาคตจะทำให้บรรณาธิการหรือผู้จัดทำวารสาร ผู้เขียนบทความ ผู้ใช้วารสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข และบรรณารักษ์ที่มีหน้าที่จัดหาและบริการวารสารไทยทางการแพทย์ สามารถติดต่อขอใช้บริการข้อมูลวารสารด้านนี้ได้อย่างสะดวกรวดเร็วและมีข้อมูลด้านวารสารไทยทางการแพทย์อย่างครบถ้วน

๕. ห้องสมุดแพทย์ที่มีฐานะเป็น National Focal Point ควรจะได้จัดพิมพ์วารสารประเภทดัชนีวารสาร (Indexing Serials) ของบทความทางด้านการแพทย์ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นหาสิ่งพิมพ์ในด้านการแพทย์ในประเทศไทย ดังเช่นที่ห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน (National Library of Medicine) ที่ Bethesda Maryland ประเทศสหรัฐอเมริกาจัดทำ Index Medicus อยู่ในปัจจุบัน

๖. ควรมีการกำหนดมาตรฐานด้านการจัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ขึ้น เพื่อให้การจัดทำวารสารทางการแพทย์ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศได้มาตรฐานในระดับเดียวกัน การมีมาตรฐานวารสารจะช่วยให้บรรณาธิการหรือผู้จัดทำสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวารสารได้อย่างถูกต้อง อันจะเป็นผลให้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำวารสารดังที่พบจากการวิจัยครั้งนี้หมดสิ้นไป ในต่างประเทศได้มีการจัดทำมาตรฐานทางด้วนวารสารออกมาแล้ว เช่น สถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute) ได้จัดทำ American National Standards for Periodicals : Format and Arrangement สถาบันมาตรฐานแห่งชาติของอังกฤษ (British Standard Institution) ได้จัดทำมาตรฐานวารสารชื่อ British Standard for Periodicals of Reference Value : Form and Presentation ดังนั้นประเทศไทยจึงสมควรมีการจัดทำมาตรฐานวารสารขึ้น เพื่อให้วารสารไทยได้มาตรฐานสากล

๗. บรรณาธิการหรือผู้จัดทำวารสารไทยทางการแพทย์ ควรจะได้จัดพิมพ์ชื่อวารสารเป็นภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับชื่อภาษาไทย เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่และอ้างอิงในระดับต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๑. สสำรวจการใช้วารสารไทยทางการแพทย์จากผู้ใช้และบรรณาธิกรัว่ามีการใช้มากน้อยเพียงไร พบปัญหาใดบ้าง และวารสารเล่มใดบ้างที่มีผู้นำไปใช้ประกอบการค้นคว้าและวิจัยมากที่สุด
๒. ติดตามผลความก้าวหน้าของวารสารไทยทางการแพทย์ที่ได้รับการประเมินคุณค่าไปแล้ว ว่าได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ไปได้มากน้อยเพียงใด
๓. ประเมินคุณค่าวารสารไทยทางการแพทย์ในแง่คุณภาพของวารสาร โดยผู้เชี่ยวชาญทางสาขาการแพทย์
๔. ควรได้ศึกษาประวัติของวารสารไทยทางการแพทย์อย่างละเอียด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย